

Risalelerde kuvve-i gadabiye, akliye ve şehviyenin üzerinde ehemmiyetle durulmasının hikmetini izah eder misiniz? Zaten haram ve helaller Kur'an ve hadislerde geçiyor. Bu kuvvelerin ifrat ve tefritini bilmemizin faydaları nelerdir?

Öfke, akıl ve şehvet terbiye ve ıslah edilmez ise, insanı helâkete götürüyor. Bu yüzden bu duyguların mahiyeti ve nasıl terbiye edileceği hususları insan için hayati bir önem taşıyor. İnsan maiyetini bilmediği bir düşmana karşı hazırlıklı olamaz ve onunla mücadele edemez. Risale-i Nur'da bu duyguların mahiyetinin izah edilmesi bu yüzdendir.

Tasavvuf kitaplarında da nefis ve bu gibi duyguların mahiyeti çok büyük bir önemle işlenmiş, bu duygularla nasıl mücadele edileceği hususunda ısrarla ve detaylı bir şekilde durulmuştur.

Allah insanın mahiyetindeki kabiliyetleri inkişaf ettirmek için bu gibi duygu ve cihazları insana bir düşman ve rakip olarak tayin etmiştir. Bu yüzden *şehvet ve öfke, akıl ve kalbi* dinlemeyecek bir yapıdadır; tabi bu sürekli değil iman ve ibadetinin kuvvet derecesine göredir. Kişinin iman kuvvetli ise şehvet ve öfke sürekli hükmedemez, ara sıra hükmedebilir.

İnsandaki **şehvet, öfke ve nefis** şeytanı sürekli dinleyen ve ona itaat etmeye meyilli hissiyatlardandır. Bu gibi hissiyatların baskısı ile insan günaha gittiği için, günah işlemek küfür olmuyor. Şayet günah işlemek küfür olsa idi, bu insanın kaldıracağı ve takat getireceği bir sorumluluk olmazdı. Allah Kur'an'da "**insanlara kaldıramayacağı yükü yüklemeyiz**" diye açıkça ilan ediyor. Bu yüzden Allah günahlara karşı insana tövbe ve istiğfar yolunu gösteriyor.